

Видатній поетесі сучасності Ліні Костенко виповнилося 90 років у четвер, 19 березня.

Ліна Василівна Костенко

(19.03.1930 р.)

Видатна українська поетеса, лауреат Державної премії УРСР імені Т. Г. Шевченка, лауреат Міжнародної літературно-мистецької премії ім. О. Теліги

Ліна Костенко

Народилася Ліна Василівна Костенко 19 березня 1930 р. у містечку Ржищеві на Київщині в родині вчителів. Незабаром, у 1936 році, сім'я Ліни переїздить жити до Києва, де майбутня поетеса закінчує середню школу.

Після закінчення школи Костенко вчиться у Київському педінституті, а через деякий час – у Московському літературному інституті ім. М. Горького, який закінчує в 1956 році. Друкуватися Ліна Костенко почала вже в 16 років. Вона була однією з перших і найбільш помітних у плеяді молодих українських поетів, які виступили на рубежі 50-60-х років.

Збірки її віршів «Луч землі» (1957) і «Вітрила» (1958) викликали інтерес читача й критики, а книга «Мандри серця», яка вийшла в 1961 році, не тільки закріпила успіх поетеси, а й засвідчила її справжню творчу зрілість, поставила її ім'я в один ряд з видатними майстрами української поезії.

Але з моменту виходу «Подорожей серця», до 1977 року творча біографія Ліни Костенко – це одна суцільна біла пляма. Обмеження свободи творчої думки, всілякі «опали» в часи застою призвели до того, що досить тривалий час вірші Костенко практично не потрапляли до друку. Творчість Ліни Василівни заборонили, дві її збірки були буквально «розсіпані».

Відсутність Ліни Костенко в літературному процесі України не тільки деформувала сам цей процес, але й глибоко торкнулася душі поетеси. Проте вона не здавалася, боролася і здобула перемогу над негнучким режимом! Через стільки років, у 1977 році, виходить у світ перша, після 16-річного мовчання, поетична збірка «Над берегами вічної ріки». Далі були роман у віршах «Маруся Чурай» (1979), поетичні збірки «Неповторність» (1980), «Сад нетанучих скуль» За роман «Маруся Чурай» і

поетичну збірку «Неповторність» Ліна Костенко була удостоєна в 1987 році Державної премії ім. Т. Г. Шевченка. А через 3 роки, в 1990-му, її нагородили премією фундації Т. та О. Антоничів у Джоржтаунському університеті за «Сад нетанучих скульптур» (1987), «Вибране» (1989).

Твори Ліни Костенко перекладено англійською, білоруською, естонською, італійською, німецькою, словацькою та французькою мовами.

* Образені тексти
* Другий уривок
* Третій уривок
* Четвертий уривок
* П'ятий уривок

Lina Kostenko

Якби видати окрему збірку поетичних і життєвих афоризмів Ліни Костенко, то вона не поступалася б ні за обсягом, ні за дотепністю знаменитом у Оскарові Вайльду.

Твори письменниці вивчають у школах та університетах. Але, попри таку популярність, поетеса не любить надмірної до себе уваги. А відтоді, як сталася аварія на Чорнобильській АЕС, Л. Костенко багато часу віддає збереженню спадщини Чорнобильщини, постійно порушує гострі побутові проблеми "зони".

